

At leve i kærligheden

Paulus siger i Gal. 5 v 6: "Thi i Kristus Jesus gælder hverken omskærelse eller forhud noget, men tro som er virksom i kærlighed".

Hvad er det for en kærlighed, som vi Kristne er kaldet til?

1. Joh. 2 v 5 -6 siger: "Men den, der holder hans ord, i ham er sandelig Guds kærlighed blevet fuldkomment. Derpå kender vi, at vi er i ham".

Hvordan kan vi vide, om vi er blevet fuldkommen i kærligheden?

Joh. 2 v 9 - 11 siger: "Den, som siger, at han er i lyset, og dog hader sin broder, han er endnu i mørket. Den, som elsker sin broder, bliver i lyset, og han støder ikke an. Men den, der hader sin broder, er i mørket og vandrer i mørket, og han ved ikke, hvor han går hen, thi mørket har blindet hans øjne".

Højsangen 8 v 4 siger: "Jeg besværges eder, Jerusalems døtre: Gør ikke kærligheden uro, væk den ikke, før den ønsker den selv!"

Altså ligger kærligheden i Guds Ord. Dét, at du gør dig i et med Ordet, vil forvandle dig indefra og ud. Jesus Kristus selv, ved Helligånden, vil få den fulde fylde i dig og kærligheden i dig vil være fuldkommen.

Vi kan ikke gøre det i os selv, vi kan ikke forvandle os selv - altså igennem kødet ved gode gerninger. Det er Guds Ord og udelukkende Guds Ord i os, Ordet der er levende og virkningsfuld, der vil fuldføre kærligheden i os. Guds Ord i sig selv er rensende.

Hvis vi vedvarende blander Guds Ord med verdens ord, så bliver kærligheden ikke fuldbyrdet i os. Vi kan ikke komme ny vin på gamle sække, vi bør ikke blande uld og bomuld. Putter vi lidt surdej i en dej, vil hele dejen blive infiltreret. Altså består omvendelsen i at fylde os med Guds Ord, med Guds sandhed og ikke mere knytte os til verdens løgne, konspirationer, konklusioner mm.

1. Joh. 2 v 15 - 16 siger: "Elsk ikke verden, ej heller det, der er i verden! Hvis nogle elsker verden, så er faderens kærlighed ikke i ham. Thi alt det, der er i verden, kødets lyst og øjnernes lyst og pral med jordisk gods, er ikke af faderen, men af verden."

Kap 4 v 5 - 6 siger: "De er af verden; derfor taler de af verden, og verden hører dem. Vi er af Gud. Den som kender Gud, hører os; den som ikke er af Gud, hører os ikke. Derpå kender vi sandhedens Ånd og vildfarelsens ånd."

I v 8 står der: "Den der ikke elsker, kender ikke Gud, Thi Gud er kærlighed."

V 12 - 21 siger: "Aldrig har nogen skuet Gud; hvis vi elsker hverandre, bliver Gud i os, hans kærlighed er blevet fuldkommen i os.

Deraf ved vi, at vi bliver i ham og han i os: at han har givet os af sin ånd. Vi har set og bevidner, at Faderen har sendt sin søn som verdens frelser. Den, der bekender, at Jesus er Guds søn, i ham bliver Gud, og han bliver i Gud. Og vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os.

Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham. Deri er kærligheden fuldendt i os: at vi har frimodighed på dommens dag; for som han er, er også vi i denne verden. Frygt findes ikke i kærligheden, men den fuldendte kærlighed fordriver frygten, for frygt er forbundet med straf, og den, der nærer frygt, er ikke fuldendt i kærligheden. Vi elsker, fordi han elskede os først. Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud«, men hader sin broder, er han en løgner; for den, der ikke elsker sin broder, som han har set, kan ikke elske Gud, som han ikke har set. Og dette bud har vi fra ham: Den, der elsker Gud, skal også elske sin broder."

Johannes påpeger her vigtigheden af, at vi tror på, at Gud elsker os, at vi kender og tror på den kærlighed, som Gud har til os.

Vi må tale Guds kærlighed ud, vi må lade Hans Ord rense os for verdens løgne og for vores tidligere erfaringer. Vi må vedvarende holde fokus på Ham.

Sejren ligger i, at vi tror på, at Jesus er Guds søn: 1. Joh. 5 v 5

1 Joh. 5 v 10 - 15 siger: "Den, der tror på Guds søn, har vidnesbyrdet i sig, men den, der ikke tror Gud, har gjort ham til en løgner ved ikke at tro på det vidnesbyrd, som Gud har aflagt om sin søn. Og dette er vidnesbyrdet, at Gud har givet os det evige liv, og det liv er i hans søn. Den, der har Sønnen, har livet; den, der ikke har Guds søn, har ikke livet.

Bøn og forbøn

Dette har jeg skrevet til jer, der tror på Guds søns navn, for at I skal vide, at I har evigt liv. Og dette er den frimodighed (en anden oversættelse står der tillid i stedet for frimodighed), vi har over for ham: at hvis vi beder om noget, som er efter hans vilje, hører han os. Og når vi ved, at han hører os, hvad vi end beder om, så ved vi også, at vi allerede har fået det, vi har bedt ham om."

I Guds ord er sandheden.

Altså er vi nødt til vedvarende at tale sandheden ud om, hvad Jesus gjorde for os på korset - deri ligger kærligheden - og vedvarende tale Guds væsen ud, og Hans løfter: at vi - når vi kender Ham - kan bede efter Hans vilje og derved få Hans vilje/rige til at manifestere sig her på jorden.

Troen bliver virkningsfuld i kærligheden.

Det ser ud til, at troen og kærligheden følges ad.

Der står i Rom. 10 v 16: "Dog var det ikke alle, der adlød evangeliet; Esajas siger jo: "Herre! Hvem troede det, han hørte af os?" Så kommer da troen af det, som høres, og det der høres, kommer i kraft af Kristi ord."

Taler vi Guds Ord ud, bliver vi i Guds Ord - og vi bliver rensset for verdens løgne og troen vil vokse i os.